Ο «τρομοκράτης» (π. Κωνσταντίνος Στρατηγόπουλος)

Categories : ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Date : 30 Ιουλίου, 2014

(Απομαγνητοφωνημένη ομιλία του πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Στρατηγόπουλου, επάνω στο χωρίο του κατά Λουκάν Ευαγγελίου,
κεφάλαιο 19ο, στίχοι 1 έως 10, στα πλαίσια της ερμηνείας που έγινε στο κήρυγμα της Κυριακής 26-01-2014).

Υπάρχει σήμερα μία βίαιη εισβολή στην ζωή του κάθε ανθρώπου με γεγονότα ορατά, που κρίνονται σε δύο στοιχεία: στην εισβολή στην πράξη της ζωής, σ΄αυτό που έχουμε, περιουσία ή όπως διαφορετικά θέλετε πείτε την και σ΄αυτό που έχουμε στο νου μας, τη σκέψη μας και το μυαλό μας. Ποιά είναι η λύση στο παραπάνω πρόβλημα; Ποιά είναι η ευθύνη μας; Ποιός είναι τελικά ο τρομοκράτης;

Για να μπορέσω να προσεγγίσω καλύτερα, ερμηνευτικά και σύντομα, στην αγάπη σας και τα δυό κείμενα που ακούσαμε πριν από λίγο, του Λουκά και του αποστόλου Παύλου, πιθανώς να πρέπει να κάνω ένα ξεκίνημα παράξενο και να θυμηθώ κείμενα παλιάς τραγικής, φουτουριστικής, απελπιστικής λογοτεχνίας που μιλούσαν για μελλοντικές καταστάσεις που τα πράγματα θα είναι δύσκολα, κείμενα Οργουελικά τα λέγαμε παλιά· όπου τα μοντέλα ήταν διπλά. Πρώτα υπήρχε μια βίαια εισβολή στη ζωή του ανθρώπου σε οποιαδήποτε δεδομένα στην οικογένειά του, στην περιουσία του, στο είναι του και δεύτερο μια βίαια εισβολή στο νου του. Προσέξτε, αυτές οι τρομακτικές λογοτεχνίες, που ήταν για μας παραμύθια τότε, αλλά δυστυχώς σήμερα δεν είναι παραμύθια είναι γεγονότα ορατά, κρίνονται σε δύο στοιχεία: στην εισβολή στην πράξη της ζωής, σ᾽ αυτό που έχεις, περιουσία την είπα, όπως θέλετε πείτε την και σ᾽ αυτό που έχεις στο νου σου, τη σκέψη σου και το μυαλό σου. Είναι ένα ξεκίνημα που μπορεί να βοηθήσει τώρα την κατανόηση της διπλής ερμηνευτικής προσπάθειάς μου στα δύο τα κείμενα που ακούσαμε.

Ο Χριστός περπατάει στο δρόμο, στην Ιεριχώ και βλέπει το Ζακχαίο. Ο Ζακχαίος Τον προσεγγίζει, κατεβαίνει κάτω και δίνει μία υπόσχεση. Λέει, τη μισή μου περιουσία τη δίνω και αν κάποιον αδίκησα τα δίνω τετραπλά.

Μια μικρή παρατήρηση, αυτά τα άκουσε το υπουργείο οικονομικών; Μήπως να βοηθηθεί, δηλαδή, να ξέρει πως να πάρει τα χρήματά μας.

Δίνω λοιπόν, αλλά τα δίνω εγώ. Είναι μια αλλαγή του συστήματος. Δεν είναι πια μια βίαια εισβολή στη ζωή σου την πρακτική, είναι περιουσία, αυτό που έχεις. Ό,τι είναι βίαιο, είναι τραγικό. Και η βία πάντοτε φτιάχνει βία. Τολμώ να πω, πιστεύω να μη διαφωνήσετε, θα είστε ελεύθεροι βέβαια αν διαφωνήσετε, όλα τα σύγχρονα συστήματα του κόσμου, οι προτάσεις που έχουμε, στην οικονομική-πολιτική ζωή, απ' τον πιο ακραίο καπιταλισμό, [μέχρι] τον πιο ακραίο κομμουνισμό, στηρίζονται στη βία. Σε οποιαδήποτε έκφρασή της, αλλά στηρίζονται στη βία. Και η βία πάντοτε φτιάχνει βία. Φτιάχνει και τρομοκρατία. **Κάτω απ᾽ αυτή την έννοια, συγχωρέστε με, αν ακούω να ομιλεί ο Πρωθυπουργός ή ομιλεί ο Ξηρός για μένα είναι το ίδιο και τα δύο είναι στοιχεία βίας. Και μιλούν στο λαό με βία**.

Άλλη ήταν η γλώσσα του Χριστού και του Ευαγγελίου.
Εδώ υπάρχει το Ευαγγέλιο, υπάρχει μια πρόταση, ένα κείμενο διαχρονικό. Αλλά, υπάρχει ένα αλλά, ποιον συνάντησε ο Ζακχαίος; Τον Χριστό συνάντησε! Θα πείτε, ε, που είναι ο Χριστός τώρα; Δεν θα γίνει [τίποτε]. Αν ήταν ο Χριστός, μπορεί να συγκινείτο η καρδιά του και να άλλαζε και τότε αυτό που λες ως θεωρητικό σύστημα αλλαγής των πραγμάτων και της βίας, έτσι να επιτυγχανόταν χωρίς να περάσει καμιά κρατική ή τρομοκρατική βία.

Θα το πείτε αν δεν θυμάστε το πρώτο κείμενο, την πρώτη επιστολή του αποστόλου Παύλου, προς Τιμόθεον. Όπου τολμούσε να κάνει μια ανατροπή των πάντων. Και σήμερα δεν κάνει μια ανατροπή λέγοντας, να υπήρχε μία άλλη κατάσταση, μία νέα γενιά οικονομολόγων πολιτικών, θα ᾽βγαζε σ᾽ άλλες λύσεις; Το έχει απαντήσει προ πολλού ο απόστολος Παύλος και μάλιστα με έναν τρόπο επικίνδυνο ακόμη και για τη σκέψη μας. Τι λέει στον Τιμόθεο; «Μηδείς σου της νεότητος καταφρονείτω», δεν πειράζει που είσαι νέος, δεν είναι εκεί η ιστορία, ποια θα είναι η νέα γενιά που θα αλλάξει τα πράγματα. Αλλά αυτή η γενιά που έχει αυτά τα στοιχεία, λέει ο απόστολος Παύλος. Μιλάει για πίστη, για αγάπη, για αγνότητα, για καθαρότητα, όπου οι καρδιές είναι αλλαγμένες. Όπου δεν φοβόμαστε ούτε ηλικίες ούτε τίποτε, ούτε ψάχνουμε άλλα προσόντα. Ψάχνουμε αυτή την καθαρότητα, οπότε καταργείται τι; Η βίαια εισβολή στο νου μας.

Αυτή είναι η ιστορία αυτή, η έλλειψη καθαρότητας είναι η βίαια εισβολή στο νου μας. Να λοιπόν δύο βίες, η βίαια εισβολή

στην ύπαρξή μας, στην περιουσία μας και η βίαια εισβολή πάνω στο νου μας
και αυτή είναι η καταστροφή του ανθρώπου.

Θέλουνε πολίτες ή φυτά; Αυτό είναι το ερώτημα. Μα απ᾽ ό,τι βλέπω, η απάντησή μου είναι βέβαιη, από μένα όμως δοσμένη, σίγουρα θέλουνε φυτά. Κι εμείς δεν θέλουμε φυτά. Θέλουμε τον άνθρωπο του Ευαγγελίου, θέλουμε τον Ζακχαίο, ο οποίος συγκλονίζεται από τον Χριστό και από τους Αγίους που βλέπει στη ζωή του, *έχετε μία ευθύνη γι᾽ αυτό το πράγμα, πόσους Αγίους συναντάει κάθε άνθρωπος στη ζωή του κάθε μέρα*. Και ταυτόχρονα θέλουμε αυτήν την καθαρότητα του νοός, όπως την περιγράφει ο απόστολος Παύλος σε ένα νέο άνθρωπο. Έχει κανείς να πει κάτι άλλο; Μπορεί να πει κανείς πως αυτή η φιλοσοφία του κόσμου αυτού, το γίγνεσθαι δεν μας δίνει τέτοια δεδομένα. Πώς δεν τα ᾽δωσε; Και για τις δύο τις βίες έχουμε απάντηση. Ποιος θα το κάνει; Αλήθεια μεγάλο το ερώτημα, ποιος θα το κάνει, αφού όπως σας είπα γελώ αν ακούσω και τον Πρωθυπουργό και τον Ξηρό, ποιος θα το κάνει;

Εσείς τι είστε εδώ πέρα; Εμείς τι είμαστε οι Χριστιανοί; Τι παρουσία έχουμε πάνω στον κόσμο; Ποιο είναι το στίγμα που αφήνουμε; Είναι ένα στίγμα ενός περαστικού περάσματος, όπου παίρνουμε τα γίγνεσθαι και λέμε, ε, τίποτα δεν θα γίνει και το πολύ-πολύ διαμαρτυρόμαστε, γιατί μετά κάποιοι θα διαμαρτυρηθούν και θα πετάξουν και μερικά γκαζάκια ή μερικά μολότοφ και θα πούμε είναι τρομοκράτες. Είναι τρομοκράτες. Εμείς έχουμε άλλη αλλαγή στον κόσμο. Αν αυτό το ξεχάσουμε, τα δύο κείμενα που ακούσαμε σήμερα, είναι γελοία προς το άκουσμα δηλαδή, γιατί να τα ακούσουμε, γιατί τα λέει η Εκκλησία; Επειδή είναι Κυριακή πρωί και βρεθήκαμε εδώ όλοι μαζί, για να ακούσουμε και ένα κείμενο και να κάνουμε και ένα κήρυγμα; Αν αυτό δεν συγκλονίσει τη ζωή μας τι θα γίνει;

Δύο συγκλονιστικά κείμενα και τότε πια δεν θα
απογοητευτώ αν ξαναθυμηθώ τα τραγικά μυθιστορήματα του Όργουελ, για την
καθήλωση της περιουσίας μας και του νου μας. Γιατί έχω το Ευαγγέλιο.
Κανένας Όργουελ, κανένας τρομοκράτης δεν πιάνει στη ζωή μου. Αν δεν το
κάνουμε, αν δεν το λειτουργήσουμε έτσι, είμαστε εμείς οι τρομοκράτες που
καταστρέφουμε τη ζωή μας.

(Πηγή: floga.gr)

Διαβάστε περισσότερα κείμενα του π. Κωνσταντίνου πατώντας εδώ